

Thơ : Nguyễn Du
(1766 - 1820)

Đoạn Trường

(Từ câu 849 đến câu 890)

Nhạc : Quách Vĩnh-Thiện
Paris, le 28 octobre 2007

Ballade, Tempo 85

1 Em 2 Em B 3 4 3 3 3

5 G B 6 B C 7 C 8 B

9 Em 10 Em B 11 12 3 3 3

13 G B 14 B Am 15 Em 16

Đêm

17 Em 18 Em 19 20 B7 Em 21

xuân một giấc mơ màng, Đuốc

19 B7 20 B7 Em 21

hoa để đó mặc nàng nằm trơ, Giọt

22 Am 23 Am 24 B7 25 B7 Em 26 Em

riêng tầm tã tuông mưa, Phần

24 B7 25 B7 Em 26 Em

cảm nỗi khách phần dơ nỗi mình.

Đoạn Trường, Trang 2

27 Em 28 Em B 29 30 B 3 3 3

31 G B 32 B C 33 C 34 B

35 Em 36 Em B 37 38 B 3 3 3

39 G B 40 B Am 41 Am 42 Em

43 Em 44 B⁷ Tường

chi là giống hoi tanh, Thân

45 B⁷ 46 B⁷ Em 47 Thôi

ngìn vàng để ô danh má hồng,

48 G 49 Am

còn chi nữa mà mong, Đời

50 G Am 51 B⁷ Em 52 Em

người thôi thế là xong một đời, Giận

53 C 54 Am

duyên tui phận bởi bởi, Cầm

55 B⁷ 56 B⁷ Em 57 Em

dao nạng đã toan bài quyền sinh, Nghĩ

58 Am đi nghĩ lại một mình, Một

60 B⁷ mình thì chờ hai tình thì sao ?

63 Em Em B B⁷ B B⁷ B 3 3 3

67 G B B Am Am Em Sau

71 B⁷ C đầu sinh sự thế nào, Truy

73 B⁷ Am Em Em nguyên chẳng kéo lụy vào song thân, Nỗi

76 Am B⁷ B⁷ mình âu cũng giản dần, Kíp

78 B⁷ Am Em Em này thôi cũng một lần mà thôi, Những

81 Em Am là đo dẫn ngược xuôi, Tiếng

83 B⁷ B⁷ Em Em gà nghe đã gáy sôi mái tường, Lầu

86 C
mai vừa rúc còi sương, Mã

88 B7 Am Em Em
sinh giục già vội vàng ra đi,

91 Em Em B B 3 3 3
92 Em B 93 94 B 3 3 3

95 G B B C C B
96 B C 97 C 98 B

99 Em Em B B 3 3 3
100 Em B 101 102 B 3 3 3

103 G B B Am Am Em
104 B Am 105 Am 106 Em

107 Em Em 3 3 3 Em Đêm
xuân một giấc mơ màng, Đuốc

108 B7 B7 Em 111
109 B7 B7 Em 110 B7 Em 111

112 Am 3 3 3 Am Giọt
113 Am 114 Am 115 Am 116

117 B7 B7 Em Em
118 B7 B7 Em Em 119 B7 Em 120 Em

121 B7 B7 Em Em
cắm nổi khách phần dơ nổi mình.

117 Em B 119 B 122 B 124 Em

125 Em B⁷ 126 B⁷ 127 B⁷ 128 B⁷ 129 Em 130 B⁷ 131 Em 132 Am 133 B⁷ 134 Em 135 Em 136 B⁷ 137 Am 138 B⁷ 139 Em 140 Em 141 Em 142 B⁷ 143 B⁷ 144 Em

trường thay lúc phân kỳ, Vó

câu khắp khênh bánh xe gặp ghềnh, Bề

ngoài mười dặm trường đình, Vương

ông mở tiệc tiễn hành đưa theo, Ngoài

thì chủ khách dập dìu, Một

nhà huyền với một Kiều ở trong, Nhìn

càng lã chã giọt hồng, Rỉ

tai nàng mới giải lòng thấp cao, Hồ

145 C 146 Am
sinh ra phận thơ đào, Công

147 B⁷ 148 B⁷ Em 149 Em
cha nghĩa mẹ kiếp nào trả xong

150 Em 151 Em B 152 B 153 B 154 B 3 3 3
Lỡ

155 G B 156 B Am 157 Am Em
làng nước đục bụi trong, Trăm

158 B⁷ 159 Am
năm dễ một tám lòng từ đây, Xem

160 B⁷ 161 B⁷ Em 162 Em
gương trong bấy nhiêu ngày, Thân

163 C 164 B⁷
con chẳng kéo mắc tay bọn già, Khi

165 B⁷ 166 B⁷ Em 167 Em
về bỏ vắng trong nhà, Khi

168 Em 169 Em
vào dùng dằng khi ra vội vàng, Khi

170 Am 171 B⁷ Em 172 Em

173 Am Em

ăn khi nói lỡ làng, Khi

175 Am B7 Em Em

thầy khi tớ xem thường xem khinh, Khác

177 Am Em

màu kẻ quý người thanh, Ngẫm

179 B7 Em

ra cho kỹ như hình con buồn, Thôi

181 B7 Em

con còn nói chi con, Sống

183 Am

nhờ đất khách thác chôn quê người. Thôi

185 Am B7 Em Em

con còn nói chi con, Sống

187 Am

nhờ đất khách thác chôn quê người. Thôi

189 Am

con còn nói chi con, Sống

191 B7 Em

nhờ đất khách thác chôn quê người. Thôi

193 Em Em B B B 3 3 3

195 B B B

197 G B B Am Am Em

198 Am

199 Am

200 Em